

بررسی عوامل معماری بومی سنتی دیلمان در طراحی اقامتگاه رفاهی، تفریحی و گردشگری

۱- الهه شاقلانی لور ۲- محسن روشن

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری دانشکده هنر و معماری واحد لاهیجان

۲- استادیار، گروه معماری دانشکده هنر و معماری واحد لاهیجان

E.shagholani@ymail.com

Roshanmohsen@yahoo.com

چکیده

گیلان از دیرباز به دلیل ویژگیهای اقلیمی و آب و هوای خاصی که دارد، در واقع معماری متفاوتی را نسبت به دیگر نقاط ایران داراست. این تفاوت در بناهای اقامتی نیز معلوم است. بناهای اقامتی گردشگری در گیلان در قالب کاروانسراها مورد بررسی قرار می گیرند. ایجاد سرپناه محلی امن در بین راه ها از گذشته های دور همیشه مورد توجه بوده و به صورت کاروانسراها ظاهر می شده. هدف از طراحی اقامتگاه، پاسداشت و حفظ فرهنگ بومی سنتی، افزایش محصولات گردشگری و ایجاد نوع جدیدی از مقاصد و جاذبه های گردشگری است. با طراحی اقامتگاه رفاهی، تفریحی و گردشگری در دیلمان با تاکید بر معماری بومی سنتی منطقه، که در محیط های طبیعی و بومی با رعایت بالاترین سطح ممکن ضوابط زیست محیطی و به شکلی سازگار با معماری بومی، بافت تاریخی و سیمای طبیعی منطقه طراحی شده که ضمن حداکثر تعامل با جامعه محلی و توجه به تنوع اقلیم، زمینه حضور گردشگران را با کیفیتی قابل قبول و تعریف شده فراهم می کند. در این پروژه به بیان فاکتورهای مورد تأکید در طراحی داخلی اقامتگاه ها و توجه به مطالعات مربوط به طراحی اقامتگاه در معماری گیلان و تطبیق این اصول با معماری مجتمع های اقامتی از جمله: الگوها، فرم ها، تزئینات و سازه پرداخته شده است. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی پیمایشی بوده و اطلاعات آن به صورت کتابخانه ای و استفاده از منابع و اطلاعات موجود در کتب و مقالات و پرسشنامه جمع آوری شده است. در نتیجه اقامتگاه رفاهی، تفریحی و گردشگری با توجه به ماهیت اقامتی خود می بایست با سکونت ارتباط داشته باشد. این اقامتگاه در دیلمان با توجه به معماری بومی و سنتی سازماندهی شده و بر همین اساس، با بکارگیری معماری بومی سنتی از طرفی به ماهیت خود نزدیکتر می باشد و از طرف دیگر در غالب یک شیء به تعریف معماری بومی و سنتی دیلمان پرداخته است.

کلید واژه: اقامتگاه رفاهی، گردشگری، تفریحی، معماری بومی و سنتی